

ČÍSLO

PRVNÍ

ZPRÁVODAJ SOKOLOVSKÉ

NESOUTĚŽNÍ
PŘEHLIČKA
AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH
SOUBORŮ

ČURDY

27. - 29.
ZÁŘÍ
2019.

ČEŠTÍ OCHOTNÍCI SE CHYSTAJÍ NA SOKOLOVSKOU ČURDU, JSTE ZVÁNI.

Sokolovská čurda, to je divadelní přehlídka, kde jsou oceňováni ti, co si s naprostou elegancí a umem prožijí na prknech těch svých „pár vět“. V Sokolově se uskuteční už 17. ročník tohoto divadelního festivalu, kam se sjíždí ochotnické soubory z různých koutů České republiky. Pořádají ji členové sokolovského Divadla bez zákulisí.

Myšlenka uspořádat v Sokolově divadelní přehlídku se v hlavách divadelníků zrodila v roce 2000 při účasti na Západočeské oblastní přehlídce činoherního a hudebního divadla v Horažďovicích. „Po té co jsme navštívili horažďovickou přehlídku a nasáli atmosféru přehlídky, oslovil jsem Bohouše Gondíka, zakladatele souboru Divadla bez zákulisí a spolu jsme vytvořili hlavní mustr přehlídky,“ vzpomíná režisér souboru Martin Volný na první začátky. Nultý ročník proběhl v r. 2002, zúčastnilo se 6 souborů. V současné době si sokolovská čurda vydobyla pevné místo v nabídce přehlídek české republiky a pro soubory se stalo prestižní na této přehlídce vystupovat. *(Kolik se tehdy zúčastnilo souborů a v čem je největší rozdíl mezi prvním a letošním ročníkem?)* V letošním roce uvidíme sedm souborů. Do Sokolova zavítají jak staří známí jako např. Divadlo JakoHost Plzeň, Amadis Brno nebo Divadelní spolek D3 Karlovy Vary, tak

i nováčci přehlídky Divadelní spolek Karel Čapek Děčín, Divadelní klub mladých Česká Lípa nebo Divadlo pod Petřínem Praha.

V programu přehlídky najdeme jak představení pro děti, tak i klasiku, komedie vč. hudebních kousků. „Velmi zajímavé bude představení Otlé ach Divadla JakoHost Plzeň s básnickými texty Josefa Hrubého sestavené do podoby milostného příběhu a doprovázené naživo metalovou kapelou,“ vábí členka souboru Jaroslava Nikodémová. K přehlídce neodmyslitelně patří semináře k jednotlivým představením, kterých se v případě zájmu mohou účastnit i „neherci“. Seminář vede lektor v divadelním oboru kovaný, ale není to peskování přísného pana učitele, nýbrž přátelské povídání lidí stejného zájmu a výměna postřehů, dojmů a případně i rad kamarádů, kteří mají rádi divadlo.

17. ročník přehlídky dává tušit, že „Sokolovská čurda“ a město Sokolov patří k sobě. Zbývá si jen přát, aby nevyprchal elán divadelních nadšenců z Divadla bez zákulisí, kteří se o přehlídku starají, stejně tak jako přízeň města Sokolov, Karlovarského kraje, MDK Sokolov a dalších sponzorů, díky nimž může být přehlídka pořádána a hlavně zabezpečena.

Zveme Vás všechny příznivce ochotnického divadla jménem pořádajícího souboru a jménem všech herců, co nejsrdečněji do sokolovského divadla. Věřte, přijďte a nebudete litovat.

Za Divadlo bez zákulisí

Eva Valjentová
Jarka Nikodémová
Martin Volný

POVĚSTI VAŠEHO KRAJE Divadelní studio D3

JAK TO VIDĚL M. FREEMAN

Pověsti vašeho kraje
Jak řekl v úvodu M. Volný,
Viktor Braunreiter je
největší žijící autor
her pro děti. I v této hře
předvedl, že to umí. Hra
je napsaná tak, že baví
nejen dětského diváka, dokonce
baví i herce, a to je moc
fajn, herci blbli na
kvadrát, děti se super
bavily a reagovali na
veškeré dění spontánně
a radostně, za to D3
velký dík.
Nezklamali jste mě.

TELEVARITÉ Amadis Brno

JAK TO VIDĚL M. FREEMAN

Televarieté 2019
Amadis letos opustil
pevnou půdu činohry
a vydal se na palubu oceánem
revue, upřímně řečeno,
nemám doposud ujasněno,
zda to byla šťastná plavba.
Možná je to tím, že mám
Amadis zařazeno někam
jinam a očekával jsem asi
něco jiného. Moje chyba.
Ale na mně nezáleží,
diváci se bavili a to je
to hlavní. Takže děkuji
za představení a těším se
na vás zase na pevné
půdě, kde vás vidím
nejraději.

POSTŘEHY VLEZLÉ BLONDÝNY

Letos jsem byla oslovena, abych do zpravodaje napsala své vlastní postřehy a názory. Ale protože bych nerada lezla do zelí našemu Freemanovi, a můj psaný projev není nikterak hvězdný, rozhodla

jsem se to pojmout jinak. Po každém představení se vrhnu mezi diváky a budu je otravovat svými vlezlými otázkami. Takže pokud uvidíte někoho s otráveným výrazem a před ním stojící blondýnu, která mu k obličejí cpe telefon s diktafonem, raději utíkejte, ať nejste mou příští obětí.

A pokud se mezi vámi najde odvážlivec, který by rád sdělil své dojmy z některé z uvedených představení, neváhejte mě vyhledat. Vše píše přesně tak, jak bylo řečeno.

TELEVARIETÉ 2019

Lucie (28 let), Gabriela (28 let), Gabrielina maminka

Blondýna: Holky, vy jste stejně jako já Televarieté v televizi nezažily. Jak se vám to líbilo?

Lucie: Jo, líbilo se nám to moc, něco víc, něco míň.

Gabriela: Souhlasím.

Blondýna: Za nás dávali v televizi záznamy. Viděly jste nějaký?

Lucie: Jo, třeba tu scénku s tou učitelkou.

Gabriela: Nebo třeba scénky Kaisera s Lábusem. Ty byly taky v televarieté, ne?

Blondýna: Asi spíš v Možná přijde i kouzelník.

Lucie a Gabriela: Jo, to je fakt.

Blondýna: A jaká scénka se vám třeba líbila nejvíc?

Gabriela: Mně se asi nejvíc líbila ta, jak učili tleskat.

Lucie: A ještě asi ta maďarština, ta se mi líbila.

Blondýna: Takže hlavně ty, kde je kontakt s divákem?

Gabriela: Jo, přesně tak.

Blondýna: /*k mamince*/ Vy jste televarieté zažila. Mohla byste se pokusit o porovnání?

Maminka: /*opatrně*/ Tak jako já to znám v podání paní Bohdalové, pana Dvořáka a pana Menšíka. Jako líbilo se mi to. Herecky to udělali hezky. By to dobrý, ale originál je originál.

Blondýna: Tak jste si zase aspoň zavzpomínala.

Maminka: Jo, to jo.

Blondýna: Chystáte se ještě na nějaké představení?

Maminka: Děvčata jo, já nemůžu.

Gabriela: Chystáme se ještě zítra na večerní představení. Na Dva muži v šachu. My vlastně chodíme na každý ročník a Amadis si nenecháme nikdy ujít.

Blondýna: Takže kolikátý je tohle váš ročník?

Lucie: Asi šestý.

Věrná divačka

Blondýna: Jak se vám představení líbilo?

Divačka: Mně se to líbilo moc.

Blondýna: /*opatrně*/ Vy jste televarieté v televizi asi normálně v televizi viděla, že?

Divačka: No, jasně. /*smích*/ To už bohužel ano. /*smích*/

Blondýna: Jaká scénka se vám dnes líbila nejvíc?

Divačka: Mně se nejvíc líbilo to zpívání. Mám ráda zpěv.

Blondýna: A taky jste si asi zavzpomínala.

Divačka: Jo, určitě. Bylo to moc pěkný.

Blondýna: Chystáte se ještě na nějaké představení?

Divačka: Zítra bohužel nemůžu, ale v neděli přijdu na tu komedii. Mám ráda komedie.

Divák – shodou okolností dědeček Stelinky a Beátky z nultého čísla

Blondýna: Jak se vám dnes líbilo Televarieté?

Divák: No, já jsem uchechtanej od ucha k uchu. Mně se to líbilo hrozně moc.

Blondýna: Můžete mi říct nějaké porovnání s originálem?

Divák: No, tak já můžu říct, že si Televarieté pamatuju. Koukali jsme na něj už jako děcka. Myslím, že Dvořák s Bohdalovou by se ještě mohli přiučit.

Blondýna: Wow! Tak to doufám, že si tohle herci přečtou. A kolikátá je tohle vaše Čurda?

Divák: My chodíme nepravidelně. Vždycky když vyjde svátek na víkend, takže nezmizíme někam na výlet nebo turistiku, tak přijdeme. Tohle může být určitě čtvrtá.

Blondýna: Už jsem zpovídala Vaši ženu, ale Vy se těšíte ještě na nějaké představení?

Divák: No, zítra v deset na Srnky a v neděli na Vraždu sexem. Manželka to má prý jako inspiraci.

Blondýna: Ty Srnky? /*smích*/

Divák: /*smích*/ Ne, tu vraždu. Já to tvrdím pořád, že neustále přemýšlí, jak se mě zbavit a vy jí tady uděláte takovou krásnou nápovědu.

Blondýna: Tak uvidíme.

Divák: Možná, že tohle už je naše poslední Čurda.

Blondýna: A chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům a divákům?

Divák: Chod'te na Čurdu.

Blondýna: Výborně, to je pěkné zakončení.

TELEVARIETÉ

BLIKÁNÍ V RYTMU TĚPU SRDCÍ
MODRÉ STÍNY LIDSKÝCH TVÁŘÍ
STEJNĚ JAKO PŘED MNOHA LETY
DĚJE SE U NÁS LETOS V ZÁŘÍ

HUMOR CO LIDI ZAHŘEJE
POHLADÍ NAŠE DUŠE ZNAVENÉ
PROTRHNE HRÁZE PŘEHRAD SMÍCHU
ROZEZNÍ VŠECHNA SRDCE KAMENNÉ

BAVTE SE LIDIČKY A ZAHOĎTE
VŠECHNY STAROSTI ZA HLAVU
DOBŘÍ VEČER VÁŽENÍ DIVÁCI
PŘEJEME PŘÍJEMNOU ZÁBAVU

Zvědavá Danuše

Amadis Brno: Televarieté 2019

Jsmo od vás zvyklí na herecká představení, herecké koncerty, komedie. Letos jste nás překvapili estrádou. Proč právě estráda? Co vás k tomu vedlo?

Klára: Jedna naše kolegyně slavila své kulatiny a přála si, abychom pro ni speciálně k této příležitosti udělali tuto estrádu. Jako dárek. Sami jsme nečekali, jaký to bude mít úspěch a ohlas. Začaly se nám ozývat různé organizace, kulturní střediska, my jsme tedy dále rozšiřovali tento kus o další scénky, až z toho vzniklo dvouhodinové představení. O Televarietě je obrovský zájem a my musíme některé nabídky odmítat.

Pepa: Nás samotné překvapila reakce diváků. Čekali jsme samozřejmě ohlas od starší generace. Nečekali jsme ale tak bujarý ohlas od těch mladších. Ze sokolovského publika jsme nadšení. Byli jsme překvapeni, jak spontánně reagují. A že na nás v tak hojném počtu chodí.

Máte problém s náborem „mladé krve“ do souboru?

Klára: Samozřejmě, s tímto problémem se snad potýká každý soubor. Mladí přijdou, dlouho se neohřejí a odcházejí na vysoké školy, za prací, do zahraničí apod.

Ale já jsem se dozvěděla, že pracujete na nové divadelní generaci z vlastních řad:-).

Klára: Ano, to je pravda. Moje dcera už teď chce být po mně herečka.

Pepa: Mé obě děti také.

Tibor: Můj pětiletý syn už tento týden bude natáčet svou první reklamu.

My mockrát děkujeme za představení, diváci se skvěle bavili. Skvělá tečka za prvním dnem Sokolovské čurdy

SRNKY

Divadelní studio D3

Jak to viděl M. Freeman

Srnky

Tak kvůli takovému divadlu má cenu vstát ráno do divadla, nádherné herecké výkony, neskutečně skvostné situace a neotřelý humor, zatím vším přesná a neviditelná režie.

Díky vám moc, paráda a velký zážitek.

POSTŘEHY VLEZLÉ BLONDÝNY

Letos jsem byla oslovena, abych do zpravodaje napsala své vlastní postřehy a názory. Ale protože bych nerada lezla do zelí našemu Freemanovi, a můj psaný projev není nikterak hvězdný, rozhodla jsem se to pojmout jinak. Po každém představení se vrhnu mezi diváky a budu je otravovat svými vlezlými otázkami. Takže pokud uvidíte někoho s otráveným výrazem a před ním stojící blondýnu, která mu k obličejí cpe telefon s diktafonem, raději utíkejte, ať nejste mou příští obětí.

A pokud se mezi vámi najde odvážlivec, který by rád sdělil své dojmy z některé z uvedených představení, neváhejte mě vyhledat. Vše píší přesně tak, jak bylo řečeno.

SRNKY

Zuzka

Blondýna: Zuzko, jak se Ti líbilo dnešní první představení?

Zuzka: Moc

Blondýna: A už jsi někdy Karlovarský soubor viděla?

Zuzka: Ne, tohle bylo poprvé.

Blondýna: Na kolikáté jsi Čurdě?

Zuzka: Teď je to asi třetí.

Blondýna: Mohla bys z tohoto představení něco vypíchnout?

Zuzka: Těžko říct, ono to bylo úplně skvělý všechno. Opravdu se mi to hrozně líbilo. Nevím, co bych vybrala. Všechny ty části. Moc se mi líbilo, jak se to prolíná.

Blondýna: Chystáš se ještě na nějaké představení?

Zuzka: Zítra půjdeme na Vraždu sexem.

Lád'a – nic netuší a náhodně přichází do hovoru

Blondýna: Lád'o, a jak Tobě se líbilo představení?

Lád'a: Chodíme sem celkem pravidelně, a ještě nikdy nás žádné představení nezklamalo. A dneska to samý.

Blondýna: Ty už jsi tenhle soubor někdy viděl?

Lád'a: Myslím, že jsem je viděl už asi před třemi lety.

Blondýna: Ty se tedy asi taky se Zuzkou chystáš na tu Vraždu sexem, ne?

Lád'a: Ano

Blondýna: *Zkusil bys něco vypíchnout z dnešního představení.*

Lád'a: Asi celkově ty situace byly skvělé. Jak to na těch komediích bývá. Že se v tom člověk občas pozná sám. Taková ta realita života.

Blondýna: Chtěl bys něco vzkázat našim čtenářům a divákům?

Lád'a: Ať chodí, je to skvělá akce a ať natáhnou co nejvíc lidí.

Petra

Blondýna: *Jak se Vám líbily Srnky?*

Petra: Moc

Blondýna: *Zkusila byste něco vypíchnout?*

Petra: No, hlavně bych řekla ty mužské role. Ne, že bych tedy chtěla shazovat ženy, ale myslím si, že především ten, kterému museli implantovat ta víčka, ten podal ohromný výkon, jak se musel soustředit na to cvakání a tu synchronizaci cvakání a přivírání očí. Pak taky ten stydlivý pracovník finančního úřadu. Ten byl úžasný.

Blondýna: Kdybyste viděla jejich včerejší představení, tak tam hraje taky v trenkách.

Petra: Taky, jo? To samozřejmě obdivuju. Že jdou do spodního prádla, to je taky obdivuhodné a mně se to líbilo. Zároveň to taky není zbytečně dlouhé. Uteklo to, ani člověk neví jak. A já jsem se neskutečně bavila. A jak tam dokázali naprosto trefně použít ty vulgarismy, ty tam sedly. Myslím si, že v normálním životě je člověk taky používá, nebo si je alespoň myslí. Takže to tam sedlo naprosto přesně.

Blondýna: Byla jste už na nějakém včerejším představení?

Petra: Ještě ne.

Blondýna: A chystáte se ještě na nějaké?

Petra: Ještě bych ráda vyrazila na tu Vraždu sexem, pokud to zvládnou. Protože to vypadá velice zajímavě.

Blondýna: To mi říká každéj.

Petra: No, protože to, že je to o praktické ženě, která se musí strachovat o domácnost, to prostě přiláká. Vypadá to, že by se to dalo konfrontovat s vlastním životem, pokud tam něco takového bude.

Blondýna: Uvidíme. ☺

SRNKY

HLASITÉ MRKNUTÍ VÍČKY
SNY MÁVNOU KŘÍDLY A ODLETÍ
KAŽDÝ Z NÁS MÁ SVŮJ KŘÍŽ
DAR SHŮRY ČI NĚJAKÉ PROKLETÍ

TAK SNAŽÍME SE O ŠTĚSTÍ
S NADŠENÍM, ÚSILÍM A TOUHOU
I KDYBY JEN A KRÁTKÝ ČAS
I KDYBY JEN A VTEŘINU POUHOU

HRAJEME S ŽIVOTEM SKOŘÁPKY
KULIČKA NÁHODY SKRYTA HRNKY
PELÁŠÍ O PŘEKOT LESEM ŽIVOT
STEJNĚ TAK JAKO TY SRNKY

ZVĚDAVÁ DANUŠE

Zvědavá Danuše se ptá.

Jak se Vám tu dnes hrálo?

Tady se nám hraje vždycky dobře. Je to krásný prostor, pěkně nasvícený. Takže výborný!

A Sokolovští diváci?

Moc se mi to líbilo, rekce byly spontánní.

Proč sis vybral tuhle hru?

Protože jsme chtěli nějakou komedii. My jsme předtím hrály o hlavně hry o válkách, a tam se divám moc nezasměje. Takže za mnou lidi chodili a říkali „hele, udělej něco, abychom se pobavili i my! Herci se taky potřebují pobavit“

A tak jsme vybrali tuhle hru.

Rozborový seminář

Rozborové semináře vede Petra Richter Kohutová a Martin Volný. Vřele vítány jsou samozřejmě názory všech přítomných na semináři :-)

Na prvním rozborovém semináři se hodnotila představení souborů Amadis Brno a Divadelního souboru D3 Karlovy Vary. Přítomná byla pouze DéTrojka, Amadis se ještě včera večer vracel domů do Brna. Tímto je zdravíme.

Divadelní soubor D3, Karlovy Vary: Pověsti vašeho kraje

Petra: *Otázka. Jak toto představení vzniklo? Jak se vytvářelo, vyvíjelo?*

Luboš Štěpán: Představení vzniklo na letním divadelním putování, poprosil jsem Viktora Braunreitera o spolupráci. Toto představení bylo vytvořené speciálně na venek, dnes to ale hrajeme i v kamenných divadlech. Putujeme s tím už téměř 3 roky, každý jsme si do toho vnesl něco svého. Baví nás to:-).

Petra: *Autoři Zdeněk Šmíd a Viktor Braunreiter napsali čtyři příběhy. Jak na vás fungovaly? Jak zapůsobily?*

Robert: Viděl jsem toto představení poprvé. Líbilo se mi. Měl jsem jediný problém. První dva příběhy byly vhodné pro děti, byly více pohádkové, poutavé, ty další dva už byly určené pro jinou věkovou kategorii a nebyly moc pohádkové. Moc se mi líbila práce s rekvizitami, se stolem. Nádherně s tím pracujete. Krásně hrajete. S

radostí a s obrovským nasazením. Udržíte pozornost diváků. A to je super.

Martin: Souhlasím s názorem, že se první polovina (první dva příběhy) Pověstí od sebe liší od té druhé „pohádkovostí“ a celkovým určením. Poslední příběh o zvířátkách byl pro mě dost „nedětský“ a myslím si, že byl dětskému divákovi nesrozumitelný. Zvířata byla ale skvostně zahraná.

Jarka: Sdílím stejný názor. Nebylo to jenom pro děti. Myslím si ale, že každý divák si v tom najde svoje. Dětský divák i dospělý divák. Vůbec bych se nebála hrát to pro dospělé, já jsem se skvěle bavila.

Petra: Jsou to pověsti. Jsou poměrně dost ironické a děti začínají chápat ironii až v 10 letech.

Martin: Děti jsou hrozně pravdivé. Co na srdci, to na jazyku. Je to krásné, ale vždycky mě to trochu děsí. A získat si jejich pozornost a zájem je kumšt. A vám se to dařilo.

Dana: Musíme zdůraznit fakt, že je to pouliční venkovské divadlo, a to je určené všem – dětem i dospělým. Je tam i jiné herectví, odlišné. A DéTrojce to všechno funguje a skvěle šlape. Stejně jako tomuto typu divadla úplně nesluší kamenné divadlo, tak klasické pohádky nebude sedět pouť a ulice.

Martin: Už dlouho jsem neviděl takového představení. Tohle bylo divadlo s velkým D. Nenudil jsem se ani jednu vteřinu. Bylo to přesné, uvěřitelné, dokonale zrežirované, a přitom tam ta režie nebyla ani vidět. Neskutečně jsem se kochal vašemi nápady. Kam na ně chodíte? Při sledování Srnek jsem byl ve „stavu bez tíže“, nevnímal jsem prostor, čas... Super byl i ten pes :-). Celou dobu jsem si myslel, že do té hry patří. Že prostě žalostně pláče v tom paneláku :-). A ten pes s nimi hraje!!! Tak dobrej ten pes je :-D. Máme adepta na Čurdu.

Robert: Viděl jsem to asi počtvrté a snažil jsem se hledat detaily. Chytil jsem věci, které jsem předtím nestačil pochytit. Ten další plán. Máte můj obdiv. To klapání bylo precizní a ani na vteřinku mě nepřestalo bavit. A ač tam byly nějaké nezdary, dojeli jste skvostně až do konce. Klobouk dolů. A co se mi ještě líbilo – jak máte parádně nasvícené ty dílčí scény.

Diváčka: Na mě tam bylo moc sexu. To je ale můj problém s touto divadelní sezónou, kde se s tématem sexu a nahoty setkávám pořád. Na všech divadelních přehlídkách. Je toho všude kolem nějak moc.

Amadis Brno: Televarieté 2019

Petra: *Co jsme to vlastně viděli?*

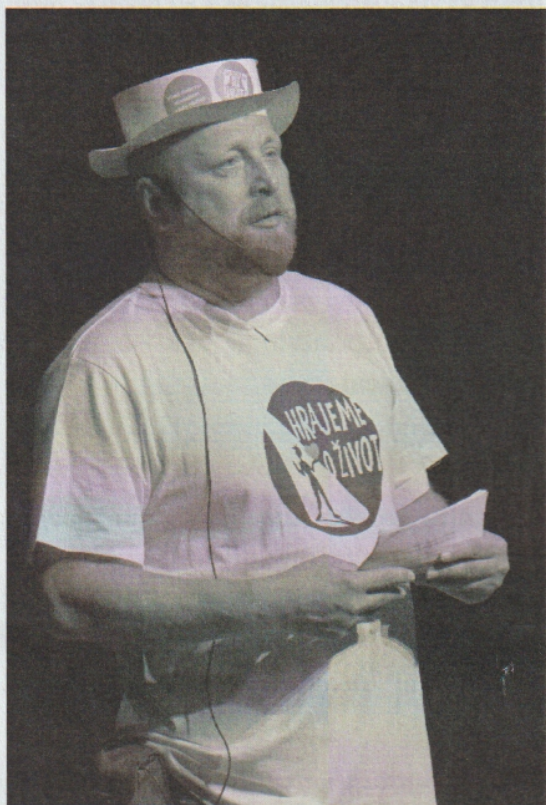
Pavel Novotný: Viděli jsme estrádu, která podle mě do divadla ani nepatří. Viděl bych to v kabaretu u stolku s vínem.

Petr Burian: Věděl jsem, že uvidíme estrádu, ale čekal jsem, že to bude někam posunuté. A to se nestalo. Navíc byly použity notoricky známé scénky. Herecky to bylo super, oni jsou skvělí herci. Ale nic nového to nepřineslo a bylo to pro mě trochu zklamání.

Martin: Trochu mě taky zarazilo, že Moraváci neumějí zpívat :-). Napojení scének písničkami nebylo také nějak dotažené. Nepromyšlené. Navíc ty písničky nebyly ani osmdesátky (Sametová od Žlutého psa).

Robert: Mrzí mě, že tady soubor není, Pepíkovi bych to rád řekl do očí :-). Pěvečky to nebylo úplně super, ale herci jsou to prostě skvostní. Na Televarieté bych nikdy nešel. Není to pro mě divadlo. A jsem zděšený z toho, kolika lidem se to líbilo. Amadis hrál vždycky neuvěřitelná představení, byl to vždycky pro mě super soubor, který jsem sledoval. Pak to najednou začalo jít z kopce, a to Televarieté je už pro mě konečná. Čekal jsem nějakou totální změnu původního Televarieté, ale ta nepřišla...

Petra: Principiálně je to špatně. Tím, že vezmou něco z televize, snižují tak úroveň diváka. Nebylo tam nic divadelního, žádný divadelní prvek. Smíchali jablka s hruškami, a to nemohlo fungovat dohromady.

Divadelní přehlídka na západě Čech mapuje výstava

Tato prázdninová glosa se netýká konkrétního divadelního titulu nebo jiného počínu. Je výletem do historie neprofesionálních divadelních scén.

Komu chybí v letních měsících Thálie, může se zastavit v prostorách Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje. Až do 23. srpna se tu koná zajímavá výstava mapující život ochotnických divadelních spolků v posledních pětadvaceti letech. Jmenuje se Čtvrtstoletí západočeských divadelních přehlídek, které představuje na jednotlivých panelech, kde tak připomíná život spolků v Plzeňském a Karlovarském kraji. Jejich počiny a úspěchy na soutěžích dokumentuje prostřednictvím fotografií a článků v tisku.

Historie ochotnického divadla po roce 1990, kdy bylo zrušeno Krajské kulturní středisko v Plzni, které zajišťovalo chod západočeských divadelních přehlídek, je na západu Čech unikátní. „Aby se nepřerušil tento v Evropě ojedinělý systém postupových divadelních přehlídek, převzal štafetu západočeský oblastní výbor Svazu českých divadelních ochotníků. Dodnes je vyhlášovatelem a organizátorem některých divadelních přehlídek, např. činoherního divadla v Horažďovicích, divadla pro děti v Radnicích, venkovských souborů ve Žluticích, monologů a dialogů v Horšovském Týně. Západočeská oblast má i svou národní přehlídku Divadla jednoho herce v Kaznějově. Fungující systém nebyl od roku 1990 přerušen. A mnohé oblasti nám jej záviděly, když po několika letech těžce dávaly dohromady podobný,“ říká s úsměvem jedna z organizátorek výstava Hana Šiková, z jejíhož archivu pochází většina dokumentů. Autorkou celého projektu je Alena Svobodová, všechny podklady zpracovala Petra Richter Kohoutová a výstavu připravil Jiří Hnilička z Divadelního studia D3 Karlovy Vary. Jak organizátoři shodně podotýkají, za nepřerušenou kontinuitou přehlídek ochotnických divadelníků stojí šťastná souhra

okolností a lidí, kteří situaci dokázali podpořit. „Je také velké štěstí, že se podařilo uchovat všechny listiny, přihlášky, protokoly a fotky, bez kterých by nebylo možné dát dohromady obsažný materiál,“ shodují se. A tak mohla být zpracována i obsažná brožura, kterou napsala Petra Richter Kohoutová.

Výstava se koná v rámci 50. výročí založení Svazu českých divadelních ochotníků. A v letošním roce putovala po všech západočeských městech, v nichž se divadelní přehlídka konají. Po letní zastávce v Plzni se přestěhuje do Sokolova na tradiční divadelní přehlídku 'Sokolovská čurda'.

Výstava přináší možnost připomenout si to nejlepší, co v této oblasti v minulých pětadvaceti letech vzniklo. Zajímavá je tato exkurze i z hlediska titulů, které se na prknech ochotnických scén objevovaly. Je z ní vidět žánrovou a stylovou pestrost produkcí ochotnických spolků. Ochotnickému divadlu se na západě Čech daří. Nová výstava je toho nejlepším důkazem.

GABRIELA ŠPALKOVÁ

Čtvrtstoletí západočeských divadelních přehlídek

Ve Studijní a vědecké knihovně Plzeňského kraje můžete zhlédnout dokumentační výstavu Čtvrtstoletí západočeských divadelních přehlídek.

Výstava je pořádána v rámci oslav 50. výročí celorepublikového založení Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO) a mapuje posledních 25 let ze života ochotníků a jejich úspěchů na divadelních přehlídkách v Plzeňském a Karlovarském kraji.

V roce 1990 bylo zrušeno Krajské kulturní středisko v Plzni, které zajišťovalo chod západočeských divadelních přehlídek. Aby se nepřerušil tento v Evropě ojedinělý systém postupových divadelních přehlídek, tak štafetu převzal západočeský oblastní výbor SČDO. Dodnes je vyhlašovatelem a organizátorem některých divadelních přehlídek, např. činoherního divadla v Horažďovicích, divadla pro děti v Radnicích, venkovských souborů ve Žluticích, monologů a dialogů v Horšovském Týně. Západočeská oblast má i svou národní přehlídku Divadla jednoho herce v Kaznějově. Fungující systém, který od roku 1990 nebyl přerušen, záviděly mnohé oblasti, kde po několika letech těžce dávaly dohromady podobný systém. Byla to šťastná souhra náhod i lidí na svých místech. Je až neskutečné, že se podařilo uchovat všechny listiny, přihlášky, protokoly, fotky, bez kterých by nebylo možné dát dohromady obsažný materiál. Díky množství materiálu bylo možné vydat i podrobný almanach.

Výstava v letošním roce putovala po všech západočeských městech, kde se tradičně konají divadelní přehlídky. Po letní zastávce v Plzni se přestěhuje do Sokolova na tradiční divadelní přehlídku Sokolovská čurda.

ZÁPADOČESKÁ OBLAST
SVAZU ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
VÁS ZVE NA VÝSTAVU

ČTVRT
STOLETÍ

ZÁPADOČESKÝCH
DIVADELNÍCH
PŘEHLÍDEK

V RÁMCI 50. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ SČDO

SČDO
PLZEŇSKÝ KRAJ

Kavárna Štístko

nejlepší káva a dortíky od našich štístkařů

Kontakty (když budete bezradní)

Jarka: 775 670 841

Eva: 723 899 095

Pavčina: 731 845 455

Niki: 774 627 836

Kde se najíst?

Atelier café

Steak bar George

Actus

Asia bistro Tom

